

Gæstespil med Musikteatret Undergrunden

Abekongen

Musik: Erik Bach

Tekst og instruktion: Niels Pihl

Scenografi: Niels Pihl og Musikteatret Undergrunden

Det Kongelige Teater

Opera i 1 akt for børn i alderen 6- 10 år.

Varighed

40 minutter uden pause

Medvirkende

Aleksandra Göransson

(danser)

Aleksandra Wissing (mezzosopran)

Kaja Pihl (alt)

Jan Flemming Jensen

(tenor)

Musikere (bånd):

Emily Beynon (fløjte)

Klaus Tönshoff (klarinet)

Jesper Juul Sørensen (basun)

Henrik Dam Thomsen

(cello)

Per Salo (klaver)

Gert Sørensen (slagtojs- og lydproduktion)

Bogen om *Abekongen* er mange hundrede år gammel. Alle børn i Kina kender den, og den frække abe er deres yndlingshelt. Forestillingen om *Abekongen* handler kun om begyndelsen: Den handler om Abekongen som barn.

Selvom den var en abe, så blev den født ligesom en fugl: Den blev ruget ud af et æg. Ægget var af sten, og derfor var aben lige så stærk og usårlig som sten. Den var også hurtig og nysgerrig, og snart opdagede den det bedste sted i verden: En hemmelig dal, som man kun kunne komme ind i, hvis man sprang gennem et vandfald. Det var der ingen andre end aben, der havde turdet før.

Dér boede den sammen med sine abe-kammerater, og de udnævnte den til deres konge. Men en dag blev den trist. Den sagde: "Engang bliver jeg gammel og dør, og det gider jeg ikke. Så kan jeg jo ikke have det sjovt mere." Den prøvede at snakke med de andre aber om det, men de var ligeglade. Så tænkte Abekongen: "Der må være nogen, som kan hjælpe mig, så jeg ikke skal dø engang!" Den gik ud i verden og ledte, og til sidst fandt den en gammel vismand. Han lærte aben magi, så den kunne leve længe. Men han sagde: "Når du bliver mange tusinde år gammel, så vil guderne ikke finde sig i det mere. Så vil de prøve at slå dig ihjel. Det kan jeg ikke hjælpe dig med."

Abekongen gik nu videre for at finde et våben, så den kunne forsvare sig mod guderne. Den besøgte Dragekongen i dens hule under vandet. Dragekongen havde samlet mange våben, men den ville nødig af med dem. Men Abekongen var for stærk for den, så den rodede gennem alle Dragekongens våben, indtil den fandt det allerbedste: En stav, som kunne blive så tung og så let og så stor og så lille som man ville, hvis man kunne de rigtige trylleord. Abekongen tryllede den helt lille og stak den i øret, så han altid havde den parat.

Da Abekongen kom hjem, havde den en mærkelig drøm. Den drømte, at den blev ført ned i Underverdenen og så Dødens Bog. Det er den bog, hvor der står, hvor længe hvert eneste menneske og dyr i verden

skal leve. Abekongen var kvik: Den stregede sit eget navn ud. Så nu var den udødelig!

Nu blev guderne vrede. De syntes, Abekongen var ved at blive for stærk. Men de var også bange for den, så de prøvede at narre den: De gav den en fin titel, og den fik lov at rydde op i Himlen. Først var den vældig stolt. Men så opdagede den, at det bare var det arbejde, som ingen af guderne selv gad lave!

Da Abekongen opdagede at gudernes snyderi, blev den rigtig vred. Så guderne måtte give den et bedre arbejde: Den blev vagtmand i himlens blomsterhave, hvor Udødelighedens Frugter vokser. Abekongen skulle passe på, at der ikke var nogen som spiste af dem. Men det varede selvfølgelig ikke ret længe, før Abekongen bare måtte smage på frugterne. Men da guderne opdagede det, blev de rasende og ville spærre den inde. Det kunne de bare ikke, fordi den var så stærk!

Så blev den største af guderne, Buddha, nødt til at gribe ind. Men Aben ville ikke tro på, at Buddha var stærkere end den. Buddha sagde: "Prøv om du kan komme ud af min hånd. Hvis du kan det, er du stærkere end mig."

Abekongen før rundt i hele verden. Da den kom til det højeste bjerg i verden, skrev den sit hemmelige tegn, og den tisede på bjergtoppen, for at bevise, at den kunne gå lige hvor den ville.

Den kom tilbage til Buddha. Han åbnede bare hænderne: Den ene hånd lugtede af abens tis, og i den anden stod det tegn, som abekongen havde skrevet på bjerget!

Så forstod Abekongen, at Buddha var den største. Og Buddha befalede den at gå ind i bjerget. Der skulle Abekongen sidde fast i ti tusind år og blive klogere.

Da de titusind år var gået, kom Abekongen ud af bjerget og lavede mange store bedrifter. Men det er en anden historie!

"Abekongen" er produceret med støtte fra Kunststyrelsens Scenekunstudvalg.

